

សចកុតិពិតជាអី? - លខេ បួន

កុំឱ្យពុទ្ធបាប្បទ័យរបស់ទ្រង់មានការរអាក់រអួលឡើយ

Jeff Pippenger

2023-09-09

នរោត្តមបុរេគុតិសាស្ត្រមិឡឡាយភ័ន្តនរោត្តម 1798 និមិត្តតនៃនុលអធិបតី
ក្នុងសង្គ្រាមនយោបាយ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ បណ្តាលឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដល់សាស្ត្រសាស្ត្រ និងបង្កើនការអនុវត្តបង្កាត់ពីរក្រុម។ និមិត្តតមិឡឡាយ
តំណាងឱ្យសារខាងក្នុងសម្រាប់សត្វរបស់ពុទ្ធៈ

ដូចដែលបានកំណត់ដោយពុទ្ធបាប្បទ័យបុរេគុតិសាស្ត្រវិវរណៈ ជំពូក 2 និង 3។
នរោត្តមបុរេគុតិសាស្ត្រទំនាយ ដល់សាស្ត្រចាប់ផ្តើមនរោត្តម 1798
នរោត្តមក្នុងកិច្ចបុរេគុតិសាស្ត្រ ចាប់ពីថ្ងៃទី 12-17 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844
សារនៃការស្រាវជ្រាវក្នុងសម្រាប់សត្វរបស់ពុទ្ធៈ
នរោត្តមសិល្បៈមានក្បួនសម្បត្តិធម្មជាតិ
បានដកពុទ្ធបាប្បទ័យចេញពីសចកុតិពិតមួយដល់សាស្ត្រលាក់ទុក
ដល់បណ្តាញឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់សាស្ត្រសាស្ត្រ
និងបង្កើនការអនុវត្តបង្កាត់ពីរក្រុម។

នរោត្តម ១៨៨៨ នរោត្តមសិល្បៈ ដូចដែលបានពិពណ៌នានរោត្តម ដោយសិល្បៈ ជំពូក ១១ ខ ៤០
បណ្តាញបុរេគុតិសាស្ត្រដល់សាស្ត្រសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ គួរឲ្យមានសម្បត្តិធម្មជាតិ
និងសហគមន៍អភិបាលកិច្ចប្រកបដោយភាពស្មើគ្នា និមិត្តតនៃនុល ហ៊ីដកេលេ ក្នុងសង្គ្រាម
នយោបាយ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ បណ្តាលឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដល់សាស្ត្រសាស្ត្រ និងបង្កើនការអនុវត្តបង្កាត់ពីរក្រុម។ និមិត្តត ហ៊ីដកេលេ
តំណាងឱ្យសារខាងក្នុងសម្រាប់សត្វរបស់ពុទ្ធៈ

ដូចដែលបានកំណត់ដោយពុទ្ធបាប្បទ័យបុរេគុតិសាស្ត្រវិវរណៈ។
នរោត្តមបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាករណ៍ដល់សាស្ត្រចាប់ផ្តើមនរោត្តម ១៨៨៨
ដោយចាប់ផ្តើមនរោត្តមបុរេគុតិសាស្ត្របង្កើនការអនុវត្តបង្កាត់ពីរក្រុម។ ឆ្នាំ ២០២៣
សិល្បៈមានក្បួនសម្បត្តិធម្មជាតិ
បានចាប់ផ្តើមដំណើរការប្រកបដោយភាពស្មើគ្នាសារនៃសម្បត្តិធម្មជាតិ
ដោយដកពុទ្ធបាប្បទ័យចេញពីសចកុតិពិតដល់សាស្ត្រលាក់កំហាំងមួយ
ដល់កំពុងបណ្តាញឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់កំពុងសាស្ត្រសាស្ត្រ
ហើយនរោត្តមបុរេគុតិសាស្ត្របង្កើនការអនុវត្តបង្កាត់ពីរក្រុម។ ក្នុងចំណោមសត្វរបស់ពុទ្ធៈ

នរោត្តមខន្ធមួយនៃយុទ្ធបាប្បទ័យ ជំពូកទី១១
ពុទ្ធបាប្បទ័យលើកទឹកចិត្តសិល្បៈទាំងឡាយកុំឱ្យចិត្តរបស់ពួកគេមានកុតិករឡើយ។

កុំឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ អ្នករាល់គ្នាជឿលើពុទ្ធបាប្បទ័យ
ចូរជឿលើខ្ញុំផង។ យុទ្ធបាប្បទ័យ ១៤:១។

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ពុទ្ធបាប្បទ័យបានចាប់ខ្លួន
ហើយបន្តកិច្ចការយកទៀត ពុទ្ធបាប្បទ័យបានឆ្លង បញ្ចុះសព
និងមានពុទ្ធបាប្បទ័យឡើងវិញ។ បន្ទាប់ពីយាងឡើងទៅឯពុទ្ធបាប្បទ័យ

ព្រះអង្គគ្រោធយាងគួរឱ្យបំភ្លឺកកាន់សិស្សរបស់ព្រះអង្គគឺវិញ។

ហើយកាលពួកគេកំពុងនិយាយអំពីការទាំងនេះ
នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្ទាល់បានឈរនៅកណ្តាលពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា «សច្ចក្តីសុខសាន្តត្រូវមានដល់អ្នករាល់គ្នាចុះ»។
ប៉ុន្តែពួកគេភ័យខ្លាច និងគក់ស្លុតជាខ្លាំង
ដោយស្មានថាពួកគេហោសឃើញវិញ្ញាណមួយ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា
«ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តតឺកឺរ?
ហើយហេតុអ្វីបានជាគំនិតទាំងនេះកើតឡើងនៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា?» លូកា
24:36-38។

ការខកចិត្តលើកដំបូងនៅក្នុងបន្ទាត់កំណើតម្យ៉ាងមួយ
កើតឡើងនៅពេលដែលបុរសរាស្ត្ររបស់ព្រះ
ភូលចេសចេក្តីពិតមួយដែលបានបើកសម្តែងឱ្យដឹងមុនមក។
ពួកសិស្សបានភូលចេអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេ
គឺជាមួយសប្បាយមុនពេលដែលការភ័យខ្លាច និងការខកចិត្តរបស់ពួកគេ
ត្រូវបានសម្តែងឡើងនៅក្នុងវិបត្តិនិយោជិតក្នុងការងារ។ ការខកចិត្តលើកដំបូង
ត្រូវបានបន្តតាមដោយរយៈពេលនៃការរង់ចាំ
ដែលនៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់
ត្រូវបានគំរាមដោយអវត្តមានរបស់កូនកំលោះ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្សដោយផ្ទាល់ថា
ទ្រង់កំពុងទៅឯព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញ។
ការដឹងជាមុនដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកសិស្ស
មិនបានរារាំងពួកគេមិនឱ្យត្រឡប់មកវិញបន្តិចបន្តួចឡើយ។
នៅក្នុងបរិបទនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់
វិបត្តិគឺជាកន្លងដែលលក្ខណៈចរិត ត្រូវបានសម្តែងឡើង
ប៉ុន្តែមិនដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ទៅទៀតឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវបានផ្ទេររើសរើស
និងតែងតាំងពួកសិស្ស ហើយមុនពេលវិបត្តិមកដល់
ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេអំពីសច្ចក្តីពិតនោះដែរ។

អ្នករាល់គ្នាមិនបានរើសយើងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរើសអ្នករាល់គ្នា
ហើយបានតែងតាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យអ្នករាល់គ្នាទៅ ហើយបង្កើតផល
ហើយឱ្យផលរបស់អ្នករាល់គ្នាស្ថិតស្ថេរ
ដើម្បីឱ្យអ្វីៗទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នករាល់គ្នាទទួលស្វាគមន៍ពីព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ
ទ្រង់នឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ យ៉ូហាន 15:16។

យ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះបីពួកគេត្រូវបានផ្ទេររើសរើសក៏ដោយ
នោះមិនបានរារាំងពួកគេមិនឱ្យត្រឡប់មកវិញនោះគួរបដិសន្ធិបង្កើតឡើយ។

«អត្ថចរិតត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញដោយវិបត្តិមួយ។
នៅពេលសំឡេងដ៏ស្តុកស្តម្ភនៃសូមគួរឱ្យកោតសរសើរក្នុងការអនុវត្តថា “មើល
កូនកម្ពុជៈមកហើយ; ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅជួបគាត់ចុះ”
ព្រហ្មចារីដែលកំពុងដក់ដានក្នុងការកំណត់ដំណើររបស់ខ្លួន
ហើយបានឃើញច្បាស់ថាមានរណីមានគួរឱ្យខ្លាចសម្រាប់វិបត្តិការណ៍នោះ។
ទាំងពីរកុមារត្រូវបានចាប់មិនទាន់ដឹងខ្លួន

ប៉ុន្តែតម្លៃយករួមមានការរៀបចំឧបសគ្គសម្រាប់គ្រោះអាសន្ន
ហើយមួយក្រុមទៀតគួរឲ្យមានការគួររៀបចំឧបសគ្គឡើយ។
អត្ថបទនៃការបង្ហាញដោយកាលៈទេសៈ។
គ្រោះអាសន្ននាំឲ្យលទ្ធផលចេញនូវលទ្ធផលជាតុពិតនៃអត្ថបទនៃ
មហន្តរាយណាមួយដែលកើតឡើងក្នុងសង្គម និងមិនមានរំពឹងទុក
ការហាត់បង្អង់សុសជាទីស្រឡាញ់ ឬបុគ្គលណាមួយ ជំងឺ
ឬទុក្ខខវេទនាដែលមិនមានរំពឹងទុក
អ្វីមួយដែលនាំឲ្យពរលើសបុរេមុខនឹងសេចក្តីស្លាប់ដោយផ្ទាល់
នឹងនាំឲ្យលទ្ធផលចេញនូវភាពខាងក្នុងពិតប្រាកដនៃអត្ថបទនៃ
វានឹងគួរឲ្យមានការបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា តើមានជំនឿពិតប្រាកដណាមួយលើសេចក្តីសន្យា
ទាំងឡាយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬអត់? វានឹងគួរឲ្យមានការបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា
តើពរលើសគួរឲ្យមានទុក្ខវេទនាដោយព្រះគុណឬអត់
ថាតើមានបុរេនៃក្នុងភាពជនជាមួយនឹងចងក្រងឬអត់។»

«ពេលវេលានៃការសាកល្បងមកដល់លើមនុស្សទាំងអស់។
តើយើងប្រព្រឹត្តឧបសគ្គយ៉ាងដូចម្តេចនៃការសាកល្បង
និងការបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថាតើយើងគួររាប់បញ្ចូល? តើចងក្រងរបស់យើងលក់ទៅឬ?
ឬតើយើងនឹងរក្សាក្នុងសង្គមនេះឬទេ? តើយើងមានការគួររៀបចំឧបសគ្គសម្រាប់រាល់ស
ថានការណ៍បន្ទាន់ដោយសារការគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយព្រះអង្គ
ដែលពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិតឬទេ? ព្រមទាំងបុរេនៃការបង្ហាញទាំងបុរេមិនអាចចែក
លក់អត្ថបទរបស់ឧបសគ្គទៅកាន់ព្រះបុរេនៃលទ្ធផលទាំងបុរេមានឡើយ។
អត្ថបទនៃការគួរឲ្យមានការបង្ហាញឲ្យយើងដោយយើងមិនអាចបំភ្លេចជាបុគ្គល»។ Review and
Herald, October 17, 1895.

ការបើកសម្តែងនៃព្រះយស្សីគ្រីស្ទ
ដល់គួរឲ្យមានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងខ្សែបង្វែរនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
គឺជាសារព្រះមានចុងក្រោយដល់ក្រុមជំនុំ ហើយបន្ទាប់មកដល់ពិភពលោក។
ការបើកសម្តែងនេះ គួរឲ្យមានការបើកក្នុងពេលបិទកាលកំណត់នៃព្រះគុណ
ដោយសិរីសោភ័ណប្រដាប់ ដល់គួរឲ្យមានកំណត់អត្ថបទព្រះគុណនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៥ ថា
ជាព្រះអង្គគតិមួយគត់ដែលសមនឹងបើកសម្តែងនៃគោលការណ៍នៃបិទកាល។

ហើយមុននឹងចំណោមពួកអ្នកចាស់ទុំមាននិយាយមកខ្ញុំថា កុំយំឡើយ៖ មើល
សិរីសោភ័ណប្រដាប់នៃឆ្នាំ ជាប្រសិនបើវិធី មានលុះ ដើម្បីបើកសម្តែងនៃគោលការណ៍
និងដោះស្រាយទាំងបុរេនៃវិវរណៈ ៥:៥។

សិរីសោភ័ណប្រដាប់ ក៏ជា «ប្រសារបស់ដាវីឌ» ផងដែរ ហើយទ្រង់ក៏ជា «ព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌ»
ផងដែរ ហើយទ្រង់ក៏ជាព្រះអម្ចាស់របស់ដាវីឌផងដែរ។
ទំនាក់ទំនងដល់គួរឲ្យមានកំណត់ដោយសិរីសោភ័ណប្រដាប់ បញ្ជាក់ថា
នៃពេលដែលសិរីសោភ័ណប្រដាប់បិទកាល ឬដោះស្រាយសេចក្តីពិតមួយ
នោះទ្រង់ផ្ទុះចូលនោះដោយប្រព័ន្ធនៃការណ៍នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង
ដល់កំណត់ចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយដោយការចាប់ផ្តើមរបស់អ្វីនោះ
ដូចដែលមានកំណត់ដោយព្រះយស្សីជា «ប្រសារបស់ដាវីឌ»។
នៃពេលដែលសេចក្តីពិតមួយគួរឲ្យមានដោះស្រាយនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់មួយ
ដំណើរការនៃការបន្តសុទ្ធត្រូវបានចាប់ផ្តើម ដូចដែលមានកំណត់នៅក្នុង ដានីយ៍លៃ
១២។

«វាគឺជាសិទ្ធិហាមឃាត់កុលសម្ព័ន្ធជ្មតា ដដែលបានបង្កើតក្នុងសង្គ្រាមក្រហមនោះ ហើយបុរាណដល់
យ៉ូបាននូវវិវរណៈអំពីអ្វីៗដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយទាំងនេះ។
ដានីយ៍ដែលបានឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ខ្លួន ដើម្បីបិទតំបន់សក្តិកម្មរបស់ខ្លួន
ដែលត្រូវបានបិទទុករហូតដល់ពេលវេលាដែលត្រូវបញ្ចប់
នៃពេលវេលាដែលសាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបានបុរកាសដល់លោកិយរបស់យើង។
សច្ចក្តីទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ឥតកំណត់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយទាំងនេះ
ប៉ុន្តែខែណៈដែល “មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានបន្តសុទ្ធ ហើយត្រូវបានផ្ទេរឱ្យស
ហើយត្រូវបានសាកល្បង” នោះ “មនុស្សសម្រាប់កំណត់នឹងប្រព្រឹត្តអាក្រក់ទៅ
ហើយក្នុងពួកមនុស្សសម្រាប់ កំណត់នឹងមានអ្នកណាមួយឡើយ”»។ Manuscript Releases,
volume 18, 14, 15.

កិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងនាមជាសិទ្ធិកុលសម្ព័ន្ធជ្មតា មានសារៈសំខាន់អន្តរ
ប៉ុន្តែ «គ្មាន» «មនុស្សសម្រាប់» ណាម្នាក់នឹងយល់អំពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់
ឬសារដែលត្រូវបានបង្កើតក្នុងនោះឡើយ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដានីយ៍ដែលអើយ ចូរទៅចុះ
ដុំបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក ហើយបោះត្រូវរហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្អាត ផ្ទេរឱ្យស ហើយត្រូវបានលុបបង់;
ប៉ុន្តែមនុស្សសម្រាប់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មានអ្នកសម្រាប់ណាម្នាក់នឹងយល់ទេ; តែអស់អ្នកមានបុរាណនឹងយល់»។
ដានីយ៍លេខ ១២:៩, ១០។

ដំណើរការនៃការសាកល្បង ត្រូវបានកំណត់ដោយជំហានបី គឺ «បានសម្អាតឱ្យបរិសុទ្ធ
បានផ្ទេរឱ្យស និងបានសាកល្បង»។ ជំហានទាំងបីនេះ កំណត់ឱ្យជំហានបីនៃ
«ដំណឹងល្អអំពីអស់កល្បជានិច្ច» ដែលនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ត្រូវបានកំណត់ថា
ចូរក្រោកឡើងចំពោះ (បានសម្អាតឱ្យបរិសុទ្ធ) ចូរថ្វាយសិរីល្អអស់ទ្រង់ (បានផ្ទេរឱ្យស)
ពីព្រោះម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ (បានសាកល្បង)។
ជំហានទាំងបីនោះគឺជា «សច្ចក្តីពិត» ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអក្សរទីមួយ
អក្សរទីដប់បី និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្សរក្រមហាប៊ើរ
ហើយនៃពេលវេលាដែលអក្សរទាំងនោះត្រូវបានយកមកដាក់បញ្ចូលគ្នាគ្នាម្តងម្កាលនោះ
ពាក្យហាប៊ើរ «សច្ចក្តីពិត» ក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ជំហានទាំងបីនោះគឺជា «ផ្សព្វផ្សាយ» ដុំបិតផ្សព្វផ្សាយរបស់ព្រះ តាមដំណើរការសាកល្បងក្នុង
ទំនុកតម្កល់ 77:13 គឺស្ថិតនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងដែលនៅក្នុងទីលាន
មនុស្សមានហាមឃាត់ត្រូវបានជម្រះឱ្យបរិសុទ្ធដោយការបង្កបង្កើន។ បន្ទាប់មក
ឈាមនោះត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ដល់កំណត់ឱ្យការញែកជាបរិសុទ្ធ
គឺជាដំណើរការនៃការត្រូវបាន «ផ្ទេរឱ្យស»។

ហើយមុននឹងក្នុងចំណោមពួកចាស់ទុំបានឆ្ងល់យកខ្សែថា
«អ្នកទាំងនេះដែលស្គាល់ពាក្យអារស៍នោះជានរណា? ហើយពួកគេមកពីណា?»
ខ្សែក្រវ៉ាត់ទូលនោះគាត់ថា «លោកម្ចាស់អើយ លោកជ្រាបហើយ»។
គាត់ក៏និយាយមកខ្សែថា «អ្នកទាំងនេះឯង
គឺជាពួកដែលបានចេញមកពីសច្ចក្តីដ៏ទេវតាជាខ្ពង់
ហើយបានបោះបង្គោលអារស៍របស់ខ្លួន
ហើយផ្ទេរឱ្យសក្នុងព្រះលោហិតនៃក្រែនចៀម»។ វិវរណៈ ៧:១៣, ១៤

មនុស្សសហបងលែក្សរមានរាប់ជាសុចរិត និងក្សរមានបរិសុទ្ធជ្នូចហើយ
នោះក្សរមានរៀបចំសម្រាប់ឲ្យ "ក្សរសាកលបង" ក្នុងការជំនុំជម្រះ
ដល់ក្សរមានតំណាងដោយទីបរិសុទ្ធជប់ផុត។ ព្រះយស្មើគឺជា "ផុល" "សចេកុតិពិត" និង
"ជីវិត"។ ផុលគឺជាការចាប់ផ្តើម សចេកុតិពិតគឺជាការពិត ហើយជីវិតគឺជាទីបញ្ចប់។
បុរសិបរិយោងក្សរមានបរិសុទ្ធជដោយជំនាន់ដំបូង នោះយើងសូមកាន់កាប់លើផុល
ដល់ជាមាគ៌ារបស់អ្នកដល់ក្សរមានរាប់ជាសុចរិត។

ប៉ុន្តែផុលរបស់មនុស្សសុចរិត គឺដូចជាពន្លឺភ័យចង្អែក
ដល់ភូមិកាន់តែច្រើនឡើងៗ រហូតដល់ចុងពេញលេញ។ សូភាសិត 4:18។

ជំហានទីពីរគឺជាការបង្កើតសេចក្តីសុចរិត
ដល់សម្រេចបានដោយសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះបន្តទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។

សូមឮកែត្រកតចេញឲ្យបរិសុទ្ធជដោយសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់
ព្រះបន្តទូលរបស់ទ្រង់ជាសេចក្តីពិត។ យ៉ូហាន 17:17។

អ្នកដល់ក្សរមានរាប់ជាសុចរិត ក្សរមានតំណាងដោយជំហានទីមួយ
ឯអ្នកដល់ក្សរមានក្រៃឲ្យបរិសុទ្ធជ ក្សរមានតំណាងដោយជំហានទីពីរ។ ជំហានទីដំបូង
រៀបចំអ្នកដល់ក្សរមានរាប់ជាសុចរិត និងក្សរមានក្រៃឲ្យបរិសុទ្ធជ
ឲ្យចូលទៅក្នុងការជំនុំជម្រះ ហើយទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះយស្មើជាផុល
ជាសេចក្តីពិត ហើយជាជីវិត។

«សេចក្តីសុចរិតខាងក្នុង ក្សរមានផ្ទុកទីបន្ទាល់ដោយសេចក្តីសុចរិតខាងក្រៅ។
អ្នកដល់សុចរិតខាងក្នុង មិនមែនជាមនុស្សរឹងចិត្ត និងឥតអាណិតអាសូរទេ
ប៉ុន្តែព្រឹមួយផ្ទុកទៅមួយផ្ទុក គាត់លូតលាស់ទៅក្នុងរូបអង្គគន្លឹះព្រះគ្រីស្ទ
ដោយបន្តពិតមុលាំងមួយទៅកម្ពុលាំងមួយ។
អ្នកដល់កំពុងក្សរមានក្រៃជាបរិសុទ្ធជដោយសេចក្តីពិត
នឹងមានការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ហើយនឹងដើរតាមសុភាពព្រះបាទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
រហូតដល់ព្រះគុណរលាយហាត់ទៅក្នុងសិរីល្អ។
សេចក្តីសុចរិតដល់យើងក្សរមានរាប់ជាសុចរិតដោយសារវា
គឺជាសេចក្តីសុចរិតដល់ក្សរមានរាប់បញ្ចូលឲ្យ;
សេចក្តីសុចរិតដល់យើងក្សរមានក្រៃជាបរិសុទ្ធជដោយសារវា
គឺជាសេចក្តីសុចរិតដល់ក្សរមានបុរាណឲ្យ។ ទីមួយ
គឺជាសិទ្ធិរបស់យើងចំពោះសុចានស្តី; ទីពីរ
គឺជាភាពសមស្របរបស់យើងសម្រាប់សុចានស្តី»។ Review and Herald, June 4, 1895.

យ៉ូហាន ជំពូកទីដប់បួន ដល់ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ
មានលើកឡើងមុនដោយមុនដងទៀតអំពីបញ្ហាប្រតិបត្តិការរបស់សិស្ស
នោះពេលដែលព្រះគ្រីស្ទចាកចេញពីពួកគេ ដើម្បីបិទទ្វារបិទបាំងរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់មានសន្ទុះថា នឹងគ្រប់គ្រងកិច្ច ហើយទ្រង់មានយល់
(ទោះបីសិស្សមិនមានយល់ក៏ដោយ) ថាបុគ្គលិកដល់ជិតមកដល់នោះ
នឹងបង្កឲ្យមានការខកចិត្តយ៉ាងដ្ឋានដូច្នេះ។ នៅទូទាំងជំពូកទាំងបួននេះ
មានការបង្ហាញ និងការកំណត់ន័យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជា «ព្រះដ៏ល្អដល់រោម»។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជ ក្សរមានហៅថា «ព្រះដ៏ល្អដល់រោម» ចំនួនបួនដង
នៅក្នុងដំណឹងល្អតាមយ៉ូហាន ហើយមួយដងទៀត នៅក្នុង យ៉ូហាន ទី១

ប៉ុន្តែតើនៅទីនោះ ពាក្យនោះត្រូវបានបកប្រែថា «អ្នកអង្គរការ»។
ពាក្យនេះមិនមាននៅក្នុងឯកសារដទៃទៀតក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីឡើយ។

ក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ មានពាក្យភាសាហេប្រើមួយដដែលត្រូវបានបកប្រែថា
«អ្នកសម្រាលទុក្ខ» នៅក្នុង សាស្ត្រ ៤:១ និងនៅក្នុង បទដ្ឋាន ១:៩ និង ១:១៦។
ឯកសារយោងទាំងបីនេះបញ្ជាក់ថា

ពួកអ្នកសង្កត់សង្កិនបានសង្កត់សង្កិនបុរាណសត្វរបស់ព្រះ
ហើយពួកគេមានអ្នកសម្រាលទុក្ខដើម្បីបំបាត់ទុក្ខក្នុងស្ថានភាពក្នុងជីវិត
និងស្ថានភាពក្នុងចិត្តក្នុងពួកគេក្នុងជួបប្រទះនោះទេ។

ការកំណត់អត្ថសញ្ញាណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជា «ព្រះអង្គគំរាមតិក្កត» ត្រូវបានដាក់
នៅក្នុងអត្ថបទដដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងស្រង់ការរៀបចំសិស្សទាំងឡាយសម្រាប់ការខកចិត្ត
តាមយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅក្នុងប៉ុន្មានម៉ោងខាងមុខប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងបរិបទនេះ
ព្រះអង្គបានសង្កត់ធ្ងន់ថា ទោះបីជាព្រះអង្គអត់មានក៏ដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងគង់មានវត្តមានដើម្បីប្រទានការគំរាមតិក្កតដល់ពួកគេ។
ក្នុងការកំណត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងបរិបទនៃព្រះអង្គគំរាមតិក្កត ព្រះយេស៊ូវ
បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីលក្ខណៈនៃការដដែលព្រះអង្គគំរាមតិក្កតនឹងសម្រេចបំពេញ។

ការយោងជាញឹកញាប់របស់ព្រះយេស៊ូវអំពីការចាកចេញ និងការវិលត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់
ដាក់បុរាណបទនោះនៅក្នុងបញ្ជី
ក្នុងន័យជាបុរាណបទសំខាន់បំផុតនៃអត្ថបទខាងនេះ។

យ៉ូហាន 14:2-4, 18, 19, 28; 16:5-7, 10, 28; 17:11-13 ជាឧទាហរណ៍នៃនិយាយដោយផ្ទាល់អំពី
រយៈពេលពន្យារនៃក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះយេស៊ូវទាំងដប់។
រួមជាមួយឧទាហរណ៍នេះ មានអត្ថបទខាងក្រោមនេះផងដែរ
ដែលតាមរយៈការផ្ទេរមតិក្នុងហើយមតិដទៃទៀត បានសង្កត់ធ្ងន់លើរយៈពេលពន្យារនោះ
ព្រោះ «ព្រះអម្ចាស់មិនផ្ទេរនិយាយអ្វីឡើយវិញឡើយ
បុរសនិយាយអ្វីទាំងនោះមិនមែនជារឿងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង»។

មួយរយៈក្នុង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនយឺតឡើយទេ ហើយមុនដទៃទៀត មួយរយៈក្នុង
អ្នករាល់គ្នានឹងយឺតឡើយ ពីព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា។ នោះ
ពួកសិស្សខ្មោចរបស់ទ្រង់ក៏និយាយគ្នាថា
តើពាក្យនេះដដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកយើងថា «មួយរយៈក្នុង
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនយឺតឡើយទេ ហើយមុនដទៃទៀត មួយរយៈក្នុង
អ្នករាល់គ្នានឹងយឺតឡើយ» និងថា «ពីព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា»
នោះមានន័យដូចម្តេច? ដូចនេះ ពួកគេក៏និយាយថា
តើពាក្យនេះដដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា «មួយរយៈក្នុង» មានន័យដូចម្តេច?
យើងមិនយល់ថាទ្រង់មានបន្ទូលអំពីអ្វីទេ។ ព្រះយេស៊ូវផ្សេងទៀត ពួកគេចង់ទទួលបាន
ដូចនេះទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកគេថា
តើអ្នករាល់គ្នាកំពុងសួរគ្នាអំពីពាក្យដដែលខ្ញុំបាននិយាយថា «មួយរយៈក្នុង
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនយឺតឡើយទេ ហើយមុនដទៃទៀត មួយរយៈក្នុង
អ្នករាល់គ្នានឹងយឺតឡើយ» មែនឬ? ប្រាកដមែន ប្រាកដមែន
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងយំ ហើយស្រោកស្រព
ប៉ុន្តែលើកិច្ចនឹងអរសប្បាយ ឯអ្នករាល់គ្នានឹងមានទុក្ខពួយ

ប៉ុន្តែទុកខ្លួនឲ្យយល់អ្នកកាលគុណនឹងប្រទេសជាអំណរ។
សុភវិស្វនាកកាលណានាងលីពោះសម្បទានកូន នាងមានទុកខ្លួនឲ្យ
ពិព្រោះម៉ែនាងរបស់នាងមានមកដល់ហើយ ប៉ុន្តែកាលណានាងសម្បទានកូនឲ្យហើយ
នាងមិននឹកថាការឈឺចាប់នោះទៀតទេ ដោយសារអំណរថា
មនុស្សសម្បទានកាលកើតមកក្នុងលោកិយ។ ដូច្នេះ
ឥឡូវនេះអ្នកកាលគុណមានទុកខ្លួនឲ្យ ប៉ុន្តែខ្មែរនឹងយឺតអ្នកកាលគុណវិញ
ហើយចិត្តរបស់អ្នកកាលគុណនឹងអស់បុហាយ ហើយអំណររបស់អ្នកកាលគុណ
គុណអ្នកណាដកយកពីអ្នកកាលគុណមានឡើយ។ យ៉ូហាន 16:16-22។

យ៉ាងហោចណាស់ ខ្លាំងមកមួយនៃកូនដង្ហែកទីដប់បួនរហូតដល់ដង្ហែកទីដប់ប្រាំពីរ
បញ្ចប់អំពីរយៈពេលនៃសិស្សសានសិស្សស្រូវរង់ចាំការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
រយៈពេលនោះនឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលព្រះគ្រីស្ទស្ថិត
ហើយបន្តរហូតដល់ព្រះអង្គយាងត្រឡប់មកពីព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គ។
ពេលលោកស្រីពួកគេរង់ចាំការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអង្គ
ជានិមិត្តរូបនៃពេលពន្យារនៃកូនដង្ហែកខាងលើកថាអំពីព្រះហស្តចារីទាំងដប់។
ដូចគ្នានឹងកំណត់ហេតុរបស់លូកាអំពីសិស្សសានសិស្សនៃអ៊ីមម៉ាអ៊ូសដដែល
ការខកចិត្តដោយសារតែយើងគ្មាន កំពុងត្រូវបានប្រើជារូបនិមិត្តទំនាយសម្គាល់ពីការ
ចាប់ផ្តើមនៃពេលពន្យារនៃកើតមានបន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកដំបូង។

នៅក្នុងរតន្ត្រីដំបូងនៃព្រះគម្ពីរលោកស្រីបុហាយទីមួយ យើងឃើញរឿងនៃការបង្កើត
ហើយយើងស្គាល់ព្រះបុគ្គលទាំងបីនៃត្រីងៃកស្ថានសួគ៌។
នៅក្នុងរតន្ត្រីដំបូងនៃព្រះគម្ពីរលោកស្រីបុហាយចុងក្រោយ
យើងឃើញព្រះបុគ្គលទាំងបីនៃត្រីងៃកស្ថានសួគ៌។
នៅក្នុងបួនដង្ហែកដំបូងនៃយើងកំពុងពិចារណា
យើងឃើញព្រះបុគ្គលទាំងបីនៃត្រីងៃកស្ថានសួគ៌។ ការទទួលស្គាល់សច្ចៈពិតនេះ
អនុញ្ញាតឲ្យយើងដាក់បួនដង្ហែករបស់យ៉ូហាន សរុបលើបន្ទាត់ទំនាយនៃលោកុបបត្តិ
ដង្ហែក១ ខ១ រហូតដល់ ដង្ហែក២ ខ៣ ហើយសរុបលើវិវរណៈ ដង្ហែក១ ខ១-១១។

ក្នុងអត្ថបទនោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ថ្វីម៉ាសថា
បើអ្នកណាម្នាក់មានយើងព្រះយេស៊ូ អ្នកនោះក៏មានយើងព្រះវរបិតាផងដែរ។
អត្ថបទនោះក៏បញ្ជាក់ផងដែរថា
ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គគង់លើឆ្នេរសមុទ្រស្រដៀងនឹងព្រះវរបិតាមានរបស់ព្រះអង្គ
ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះអង្គយាងចាកទៅ ព្រះអង្គនឹងចាត់ «ព្រះជំនួយ» «មួយទៀត» មក។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះជំនួយ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទក៏ជាព្រះជំនួយផងដែរ។

បើអ្នកកាលគុណមានស្គាល់ខ្ញុំ
នោះអ្នកកាលគុណនឹងមានស្គាល់ព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំផងដែរ ហើយចាប់ពីពេលនេះទៅ
អ្នកកាលគុណស្គាល់ព្រះអង្គ ហើយមានយើងព្រះអង្គហើយ។ ភីលីព្វព្រះអង្គថា
ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញព្រះវរបិតាដល់យើងខ្ញុំផង
នោះគ្រប់គ្នានឹងសម្រាប់យើងខ្ញុំហើយ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ថា
ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកយូរមកហើយ តើអ្នកនោះមិនទាន់ស្គាល់ខ្ញុំទៀតឬ ភីលីព្វ?
អ្នកណាដែលមានយើងខ្ញុំ នោះមានយើងព្រះវរបិតាហើយ ដូច្នេះ
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា “សូមបង្ហាញព្រះវរបិតាដល់យើងខ្ញុំផង”? យ៉ូហាន
14:7-9។

ថ្ងៃម៉ោង តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងអាឌុល្លេទីសដលៃបដិសធម៌និព្វានបន្តទាល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងព្រះទាំងបីនៅស្ថានសួគ៌ ទោះបីជាការពិតថា ពួកគេប្រហែលជាមានអានុបន្ទទាល់ដលៃគាំទ្រសចក្តីពិតនោះមុតងហើយមុតងទៀតក៏ដោយ។

ហើយខ្ញុំនឹងអង្វរព្រះបិតា
ហើយទ្រង់នឹងប្រទានព្រះជំនួយមួយអង្គទៀតដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យទ្រង់គង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរហូតគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃចេក្រីពិត
ដលៃលោកិយមិនអាចទទួលបានទេ ពីព្រោះមិនយើងទ្រង់ ហើយក៏មិនសុគាល់ទ្រង់ដែរ។
ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាសុគាល់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់គង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ហើយនឹងស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំមិនទុកអ្នករាល់គ្នាឲ្យកំពុងឡើយ
ខ្ញុំនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា។ មិនយូរប៉ុន្មានទៀត លោកិយនឹងមិនយើងខ្ញុំទៀតទេ
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាយើងខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំរស់ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងរស់ដែរ។ យ៉ូហាន 14:16-19។

ប្រសិនបើយើងមានយើងព្រះយស្មើ នោះយើងមានយើងព្រះបិតា។ ព្រះយស្មើគឺជា «ព្រះអ្នកកំសានុតចិត្ត» ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជា «ព្រះអ្នកកំសានុតចិត្តមួយទៀត»។ ប្រសិនបើយើងមានយើងព្រះយស្មើ នោះយើងមានយើងព្រះបិតា ហើយយើងក៏មានយើងព្រះអ្នកកំសានុតចិត្តផងដែរ។ ក្នុងចំណោមប្រាំដងដលៃពាក្យ «អ្នកកំសានុតចិត្ត» គួរមានប្រាំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរពាក្យនេះទាំងអស់គួរមានប្រាំដោយសារក្បួនប្រាំ។ នៅក្នុងការយោងលើកទីប្រាំពាក្យនេះគួរមានបកប្រែថា «អ្នកអង្វរជំនួស»។

កូនកូចៗរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសរសេរអំពីការទាំងនេះមកកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិនប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាឡើយ។
ហើយបើអ្នកណាមិនប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា
យើងមានព្រះអង្គគឺជាអ្នកអធិប្បាយការពារនៅចំពោះព្រះបិតា
គឺព្រះយស្មើគ្រីស្ទទ័ស្តសុចរិត។ ១ យ៉ូហាន ២:១។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា យើងមានព្រះយស្មើគ្រីស្ទទ័ស្តសុចរិតជាព្រះអង្គគឺជាព្រះជំនួយ។ អ្នកតំណាងម្នាក់គឺជាអ្នកដលៃអង្គរជំនួសជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សសហ។
ប៉ុលមានកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចច្បាស់របស់ព្រះយស្មើថា ជាអ្នកតំណាងរបស់យើង។

តើនរណាជាអ្នកកាត់ទោស? គឺព្រះគ្រីស្ទទ័ស្តសុចរិត ម៉ែនហើយ
លើសពីនេះទៀត គឺមានរស់ឡើងវិញ ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់
ទ្រង់ដលៃក្នុងអង្គរជំនួសយើងផងដែរ។ រ៉ូម 8:34។

ព្រះយស្មើជាព្រះអធិបតីរបស់មនុស្សសហ ដលៃនោះក៏មានន័យថា
ទ្រង់ជាព្រះកំសានុតចិត្តផងដែរ។ នៅក្នុងជំពូកដលៃនោះ
ប៉ុលមានបញ្ជាក់ពីមុនហើយថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ទទួលអង្គរជំនួសយើងដែរ។

ដូចគ្នានេះដែរ ព្រះវិញ្ញាណក៏ទ្រង់ជួយដល់សចក្រីទន់ខុសោយរបស់យើងផងដែរ
ដូចយើងមិនដឹងថាគួរអធិស្ឋានសុំអ្វីឲ្យសមរម្យដូចមុនចេត ប៉ុន្តែ
ព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់ទ្រង់ទទួលអង្គរជំនួសយើង
ដោយសចក្រីផ្សេងៗដលៃមិនអាចចូលដៃចេញបាន។
ហើយព្រះអង្គគង់លើទ្រង់សិរីអង្គកេចិត្តមនុស្សស ទ្រង់ផ្សាបថា

គំនិតរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណជាអរិ ពីព្រោះទ្រង់ទូលអង្គរជំនួសពួកបរិសុទ្ធជ
សុរបតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ រួម ៨២៦, ២៧។

ព្រះយស្សី និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជ គួរមានកំណត់សម្គាល់ថាជា ព្រះអនុកល្លងលោម ទាំងពីរ
ហើយដូចនេះ ព្រះអង្គគឺជាអ្នកកំណត់ការពារដល់ទូលអង្គរជំនួសយើងផងដែរ។
បុគ្គលទាំងបីនៃត្រីឯកសុចានស្តី
គួរមានបង្ហាញសុទ្ធជសឹងនៅក្នុងបទគម្ពីរឃ្លៀងឃ្លាតដោយកំពុងពិចារណា
ហើយនូវពេលយកមកគ្រប់ជាមួយនឹងសក្ខីភាពដ៏ប្លែកនៃសៀវភៅដ៏ប្លែកនៃព្រះគម្ពីរ
និងសក្ខីភាពដ៏ប្លែកនៃសៀវភៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ នោះពន្លឺស្មើគ្នាទាំងនាគ្រប់ទីកន្លែង
និងព្រះរាជកិច្ចរបស់បុគ្គលទាំងបីនៃព្រះជាម្ចាស់ គួរមានបំភ្លឺឲ្យកាន់តែច្បាស់ឡើង។

«ព្រះវរបិតាមិនអាចគួរមានពិពណ៌នាដោយរបស់នៃនៃដ៏មានឡើយ។
ព្រះវរបិតាគឺជាសច្ចក្ខីពញ្ញេន្ទ្រទាំងអស់នៃព្រះភាពដ៏ជាព្រះ ដោយរូបកាយ
ហើយទ្រង់មើលមិនឃើញដល់ការយឺតយ៉ាវរបស់មនុស្សសុលាប័ហនទេ។
ព្រះរាជបុត្រាគឺជាសច្ចក្ខីពញ្ញេន្ទ្រទាំងអស់នៃព្រះភាពដ៏ជាព្រះ
ដ៏ល្អឆ្លាតវៃដ៏ឲ្យយឺតយ៉ាវ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបុរាណអំពីទ្រង់ថាជា
«រូបភាពដ៏ពិតប្រាកដនៃព្រះអង្គផ្ទាល់របស់ទ្រង់»។
«ដុបិតព្រះមានសុទ្ធាញ្ញលោកិយជាខ្ពង់
ដល់មុនពេលមានបុរាណនៃព្រះរាជបុត្រាតម្កើយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យអនុកល្លងលោមដ៏ល្អឆ្លាតវៃ
មិនរិះរកឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បបដិវត្តន៍»។ នៅទីនេះ
មានបង្ហាញអំពីបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ព្រះវរបិតា។»

«ព្រះដ៏ជាអនុកល្លងលោម» ដ៏ល្អឆ្លាតវៃគួរមានសន្ទុយថាដ៏បញ្ចូលនូវមក
បន្ទាប់ពីទ្រង់មានយាងឡើងទៅសុចានស្តី គឺជាពុទ្ធវិញ្ញាណ
ក្នុងព្រះពញ្ញេន្ទ្រទាំងមូលនៃព្រះជាម្ចាស់
បង្ហាញឲ្យយឺតយ៉ាវអំណាចនៃព្រះគុណដ៏ទៃភាព ដល់អស់អនុកល្លងលោម
និងជឿលើព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះសង្ឃគ្រូរៀនផ្ទាល់ខ្លួន។
មានបុគ្គលមានព្រះជន្មរស់បីអង្គ ក្នុងក្រុមគ្រីស្ទន៍សុចានស្តី។
ក្នុងព្រះនាមនៃអំណាចទាំងបីនេះ គឺ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជ
អស់អនុកល្លងលោមនៃព្រះគ្រីស្ទដោយសច្ចក្ខីជំនឿដ៏មានជីវិត
គួរមានផ្ទៃពិធីបុណ្យផ្សេងៗទៀត
ហើយអំណាចទាំងនេះនឹងសហការជាមួយអនុកល្លងលោមស្ថាប័នបង្កើត
ជាបុរាណសុគតនៃសុចានស្តី ក្នុងការខិតខំរបស់ពួកគេ
ដើម្បីបរិសុទ្ធនៃក្នុងជីវិតថ្មីក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

«តើមនុស្សមានហេតុអ្វីផ្ទៃពិធីអរិ?—ជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។
គាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដ៏ល្អឆ្លាតវៃដោយព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ តាមរយៈការសាកល្បង
និងទុក្ខខំលំហក
ព្រះអង្គគង្គុករៀនរៀនបុរាណសាស្ត្រនៃមនុស្សឲ្យរួចពីទាសភាពនៃអំពើហឫទ័យ។ ដូចនេះ
តើយើងគួរផ្ទៃពិធីអរិដើម្បីបរិសុទ្ធនៃសង្គមគ្រូរៀនពីអំពើហឫទ័យ?—ជឿលើព្រះអម្ចាស់យស្សីគ្រី
ស្ទ ជាព្រះអង្គគង្គុករៀនរៀនដ៏ល្អឆ្លាតវៃសាហា។
អនុកល្លងលោមសាភាពអំពើហឫទ័យរបស់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់ពីគ្រប់របស់ខ្លួន
នឹងទទួលបានការអត់ទោស។ ព្រះយស្សីជាព្រះអង្គគង្គុករៀនរៀនដ៏ល្អឆ្លាតវៃសាហា
ព្រមទាំងជាព្រះរាជបុត្រាតម្កើយបង្កើតនៃព្រះដ៏អនុកល្លងលោម។

មនុស្សមានហឫសដៃគូរមានអត់ទោស គូរមានផ្ទះផ្ទះជាមួយព្រះ
តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះអង្គគ្រប់គ្រងយើងពីអំពើហឫស។
ដោយនេះជាប់ក្នុងផ្ទះនៃភាពបរិសុទ្ធ
គាត់ជាបុរាណមុនគ្រប់គ្រងព្រះគុណរបស់ព្រះ។ សេចក្តីសង្ឃឹមគ្រប់គ្រងពេញលេញ
សេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីសុខសាន្ត ព្រមទាំងបុរាណភូមិក្នុងដៃមកពីព្រះ
គូរមានបុរាណមកដល់គាត់។»

«ជំនឿលើព្រះលោហិតនៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
គឺជាការធានានៃការអត់ទោស។
ព្រះគ្រីស្ទអាចសម្រាប់អំពើហឫសទាំងអស់ឲ្យអស់ទៅបាន។
ការពឹងផ្អែកយ៉ាងសាមញ្ញលើព្រះអំណាចនោះ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
នឹងប្រទានបុរាណមុនគ្រប់គ្រងមុនមនុស្ស ឲ្យអាចជីវិតថ្មីយ៉ាងមានថា
អ្វីនឹងរកស៊ីព្រលឹងឲ្យរួចផុតពីចំណងនៃអំពើហឫសក្នុងថ្ងៃក្រោយទាំងនេះ។
ដោយសារជំនឿ និងការអធិស្ឋាន តាមរយៈការស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ
គាត់គួរឱ្យខំសម្រេចការសង្ឃឹមគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនឯង។»

«ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទូរស័ព្ទស្តាប់
ហើយដឹកនាំយើងចូលទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់។
ព្រះជាម្ចាស់មានបុរាណព្រះរាជបុគ្គលិកម្នាក់មួយរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ មិនគួររិះរកទេ
ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្សហឫស។
សេចក្តីសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានលោះមនុស្សហឫស។
នេះជាសេចក្តីសង្ឃឹមមកមួយរបស់យើង។ បុរសិបយើងលះបង់ខ្លួនទាំងស្រុង
ហើយអនុវត្តគុណធម៌របស់ព្រះគ្រីស្ទ
យើងនឹងទទួលបានរង្វាន់នៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។»

«អ្នកដែលជឿលើព្រះរាជបុគ្គល នោះក៏មានព្រះរូបិតាផងដែរ។
អ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿជានិច្ចលើព្រះរូបិតា និងព្រះរាជបុគ្គល
នោះក៏មានព្រះវិញ្ញាណផងដែរ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាព្រះអង្គគ្រប់គ្រងលោះរបស់គាត់
ហើយគាត់មិនដែលចាកចេញពីសេចក្តីពិតឡើយ។ Bible Training School, March 1,
1906.

ក្រៅពីពន្លឺបន្ទុះមែនពីកិច្ចការនិងទំនាក់ទំនងរបស់គ្រីស្ទក៏ស្ថានសួគ៌
ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់គ្រីស្ទក៏ស្ថានសួគ៌នៃក្នុងអត្ថបទនោះ
ផ្តល់ជាសក្ខីភាពថា ជំពូកទាំងបួននេះ គួរមានដាក់ឱ្យសរសេរនិងសារដល់កំពុងគួរមានបរិ
ក្ខណៈចេញឡើងនេះដោយសិរីសុខភាពយូរអង្វែង។

ទីបន្ទាល់នៃក្នុងរឿងរបស់សិស្សទៅអម្បែរ តំណាងឲ្យទីបន្ទាល់បី
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណថា ការខកចិត្ត
និងអំឡុងពេលពន្យារដល់មានកើតតាមបន្ទាប់ពីយើងកាង តំណាងឲ្យការខកចិត្ត
និងអំឡុងពេលពន្យារដល់កើតតាមបន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកទីមួយ។
មានទីបន្ទាល់មួយទៀត ដល់គាំទ្រថា
បុរសិស្សសុគតនៃគូរមានតំណាងនៃក្នុងបួនជំពូករបស់យ៉ូហាន
តំណាងឲ្យកាលៈទេសៈនៃការខកចិត្តលើកទីមួយ។

ឧត្តមពិរច្ឆន្ទករោយនៃរឿងរ៉ាវអំពីការបង្កកើត
ដល់ជាសេចក្តីពិតដំបូងបង្អស់ដែលបានលើកឡើងនូវក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
បញ្ចូលបង្ហាញពាក្យបីម៉ាត់ ហើយពាក្យនីមួយៗក្នុងចំណោមពាក្យទាំងបីនោះ
ចាប់ផ្តើមដោយអក្សរមួយក្នុងចំណោមអក្សរបីដែលបង្កកើតជាពាក្យ
«សេចក្តីពិត» ហើយវាផ្ទុកនូវតាមលំដាប់គ្រឹះគ្រឹះ។
រឿងរ៉ាវអំពីការបង្កកើតនៃក្នុងលោកុប្បត្តិ ចាប់ផ្តើមដោយពាក្យថា
«នេះដើមកំណើត» ហើយវាបញ្ចប់ដោយពាក្យបីម៉ាត់ថា «ព្រះមានបង្កកើត
ហើយមានផ្ទុក»។

អក្សរដំបូងនៃពាក្យទាំងបីនោះ នៅពេលផ្តល់គុណ បង្កកើតមានជាពាក្យ
«សេចក្តីពិត»។ រឿងនៃការបង្កកើត ចាប់ផ្តើមដោយ «ដើមកំណើត» ហើយបញ្ចប់ដោយ
ពាក្យមួយដែលគួរមានតំណាងជានិមិត្តរូបដោយអក្សរដែលតំណាងឲ្យ អាល់ហ្វា
និង អ៊ូមហ្គេតា។ ដូចគ្នានេះដែរ
នៃក្នុងអត្ថបទបច្ចេកទេសនៃរឿងរ៉ាវចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ
ព្រះយេស៊ូវគ្រូមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណពីរដងថា អាល់ហ្វា និង អ៊ូមហ្គេតា ជាដើម
និងជាចុង ជាទីមួយ និងជាទីចុងក្រោយ។ អក្សរទាំងបីនោះ ដែលតំណាងឲ្យ អាល់ហ្វា និង
អ៊ូមហ្គេតា ផ្តល់សក្តិសិទ្ធិយូទៀតថា អត្ថបទក្នុងយ៉ូហាន
គួរតែយកមកគ្រប់គ្រងនិងបន្តទាក់ទងនឹងនៃដើមលោកុប្បត្តិ
និងបន្តទាក់ទងនឹងនៃដើមវិវរណៈ។ សក្តិភាពនោះគួរមានទទួលស្គាល់នៃក្នុងសេចក្តី
ពិតពិតណាស់អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណជាជំនួយការ។ កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណជាជំនួយការ
គឺជាកិច្ចការបីដំណាច់ ដែលតំណាងដោយអក្សរហ្វីដេដែលទាំងបីនោះ។ ហេតុអ្វីហើយរបស់
អាល់ហ្វា និង អ៊ូមហ្គេតា អនុញ្ញាតឲ្យយើងដាក់ជំពូកទាំងបួននេះនៃក្នុងបរិបទនៃសារ
នៃការបើកសម្តែងអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលគួរមានបើកគ្នាមុនពេលពេលវេលាសាកលបង្កើនបិទ។

ផ្ទុកលាន់ទាំងបួនពីរ តំណាងឲ្យសញ្ញាសំគាល់ជាក់លាក់បួន (ចំណុចនៃពេលវេលា)
និងរយៈពេលជាក់លាក់បី ដែលចាប់ផ្តើមដោយសញ្ញាសំគាល់នៃការចុះមករបស់ទេវតាមួយ
ដែលគួរបំភ្លឺនៃដើមដោយសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។
សញ្ញាសំគាល់នោះគឺជាចំណុចមួយនៃពេលវេលា។ សញ្ញាសំគាល់ទីពីរ (ចំណុចនៃពេលវេលា)
គឺជាការឧក្រិដ្ឋលើកទីមួយ ដែលនាំឲ្យចូលទៅក្នុងរយៈពេលនៃការពន្យារពេល។
រយៈពេលនៃការពន្យារពេលនាំទៅដល់សញ្ញាសំគាល់ទីបី (ចំណុចនៃពេលវេលា)
ដែលនាំទៅនេះ សេចក្តីពិតមួយគួរមានបើកគ្នា ហើយវាបង្កកើតឲ្យមានចលនាមួយ។
ចលនានោះបញ្ចប់នៃសញ្ញាសំគាល់ទីបួន (ចំណុចនៃពេលវេលា)
ដែលតំណាងជាការជំនុំដុះ។ សញ្ញាសំគាល់ទាំងបួននោះ និងរយៈពេលទាំងបីនីមួយៗ
សុទ្ធតែតំណាងឲ្យផ្ទុកលាន់មួយ ដោយសរុបជាផ្ទុកលាន់បួនពីរ។
ពួកវាតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នាបួន-បី ផងដែរ។

នៃក្នុងអត្ថបទមុនៗ យើងបានកំណត់ហើយថា
ការយល់ដឹងរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវអំពីព្រះវិហារទាំងបួនពីរ គ្នាទាំងបួនពីរ និងគ្រូទាំងបួនពីរ
ទទួលស្គាល់នូវ «ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃប្លង់ និងបី» មួយ។ ព្រះវិហារ គ្នា និងគ្រូ ទាំងបួនដំបូង
ខុសប្លែកពីព្រះវិហារ គ្នា និងគ្រូ ទាំងបីចុងក្រោយ។ ផ្ទុកលាន់ទាំងបួនពីរ
តំណាងឲ្យសញ្ញាសំគាល់ចំនួនបួន ប៉ុន្តែនៃក្នុងសញ្ញាសំគាល់ទាំងបួននោះ
មានរយៈពេលវេលាចំនួនបី។ ការរួមបញ្ចូលដ៏ទៃទៅគ្នានៃ «ប្លង់ និងបី»

សារនៃពួកទាំងបួននេះ គឺត្រូវបានបរិភោគ។

ជំពូកទាំងបួននេះបញ្ចប់ដោយការដើរទៅសួនកេសម៉ោន។
ដំណើររឿងនេះកើតឡើងនៅក្នុងចលនាចាប់ពីការបរិភោគ
រហូតដល់វិបត្តិនិយមន័យក្នុងចាប់ផ្តើម។ តាមន័យទំនាយ
បរិបទនៃជំពូកទាំងបួននេះកំណត់សារចុងក្រោយដដែលគួរឱ្យមានបរិភោគ
មុនពេលការជំនុំជម្រះមកដល់។ សារដដែលនាំទៅដល់ការបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះ
គឺជាសារដដែលគួរឱ្យមានបរិភោគនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ មុនពេលការជំនុំជម្រះបិទបញ្ចប់។

សិស្សទាំងឡាយ និងព្រះយេស៊ូវស្ថិតនៅក្នុងចំណុចមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រទំនាយ
ដដែលពួកគេកំពុងគួរឱ្យមានជូនដំណឹងអំពីពេលវេលា។ ក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡឆាយ
ព្រះអម្ពចាស់មានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ
ដើម្បីបង្កកកើតការយល់ដឹងអំពីសារនៃម្សែកកណ្តាលអធ្យាតុរ
ប៉ុន្តែតែការយល់ដឹងដដែលមានបង្កកកើតសាររបស់ Samuel Snow
ក៏មានជូនដំណឹងដល់ពួកមីឡឆាយផងដែរថា
ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងពេលវេលារបស់ស្ថិតិព្រះហស្តចារិទាំងដប់។
សិស្សទាំងឡាយទើបតែហែនបរិភោគអាហារល្អដូចក្នុងក្រោយ
ហើយខណៈដែលពួកគេកំពុងរំលាយសារនេះ
ព្រះគ្រីស្ទមានពន្យល់អំពីពេលវេលានៅក្នុងបួនជំពូករបស់យ៉ូហាន។

ការយល់ដឹងរបស់ Samuel Snow អាចគួរឱ្យមានកត់ត្រាជាអត្ថបទជាបន្តបន្ទាប់មួយសិរី
ដដែលមានអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងចុងក្រោយ
ដដែលគួរឱ្យមានតំណាងដោយសារនៃម្សែកកណ្តាលអធ្យាតុរ។
ខណៈដែលសាររបស់គាត់កំពុងគួរឱ្យមានអភិវឌ្ឍន៍
គាត់ក៏មានបង្ហាញសារនេះនៅក្នុងការប្រជុំជំនុំជាបន្តបន្ទាប់មួយសិរីផងដែរ។
សិរីអត្ថបទដដែលនាំទៅដល់ការប្រជុំជំនុំនេះ
ទីបំផុតមាននាំគាត់ទៅដល់ការប្រជុំជំនុំនៅ Exeter ដដែលមានបន្តគ្រប់ពេលវេលាមួយចុង។
តាមន័យព្យាយាម សារនៃម្សែកកណ្តាលអធ្យាតុរ
គួរឱ្យមានអភិវឌ្ឍន៍ជាបណ្តើរៗក្នុងរយៈពេលមួយ។ ជំពូកទាំងបួនក្នុងយ៉ូហាន
កើតឡើងនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រព្យាយាម ដដែលសារនេះកំពុងគួរឱ្យមានអភិវឌ្ឍន៍។

ក្នុងបួនជំពូករបស់យ៉ូហាន
យើងឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគួរឱ្យមានកំណត់ថាមានបីជំហានគឺ
ការបញ្ចេញច្បាស់យើងអំពីហេតុ សេចក្តីសុចរិត និងការជំនុំជម្រះ។ បីជំហាននេះ
ក៏ជាសញ្ញាសម្គាល់បីយ៉ាងនៃបុរាណសាស្ត្រលាក់កំហាំង
ដដែលបង្កប់នៅក្នុងផ្ការលាងទាំងប្រាំពីរផងដែរ។

ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាមសេចក្តីពិតថា ការដដែលខ្ញុំចាកចេញទៅ
នោះមានបុរេយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាបើខ្ញុំមិនចាកចេញទៅទេ
ព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកកម្មសាស្ត្រចិត្តនឹងមិនយាងមករកអ្នករាល់គ្នាឡើយ
ប៉ុន្តែបើខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងចាត់ទ្រង់មកឯអ្នករាល់គ្នា។
ហើយកាលណាទ្រង់មានយាងមក នោះទ្រង់នឹងបន្តទៅសល់លោកីយ៍ពីអំពើហាប
ពីសេចក្តីសុចរិត និងពីសេចក្តីជំនុំជម្រះ ពីអំពើហាប ពីព្រោះគេមិនជឿលើខ្ញុំ
ពីសេចក្តីសុចរិត ពីព្រោះខ្ញុំទៅដល់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតឡើយ។ ពីសេចក្តីជំនុំជម្រះ
ពីព្រោះមគ្គុទ្ទេសក៍នៃលោកីយ៍នេះគួរឱ្យមានជំនុំជម្រះហើយ។

ខ្ញុំឮនោះមានសច្ចក្តីជាច្រើនទៀតត្រូវប្រាប់អ្នកករណីគុណ ប៉ុន្តែតែឡូននេះ
អ្នកករណីគុណមិនអាចទុំទុរបានទេ។ ប៉ុន្តែតែកាលណាទ្រង់
គឺជាពុទ្ធវិញ្ញាណនៃសច្ចក្តីពិត មានយោងមក
នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នកករណីគុណចូលទៅក្នុងសច្ចក្តីពិតទាំងអស់
ដុំបិតទ្រង់នឹងមិនមានបន្ទុកដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ទេ
ប៉ុន្តែតែអ្វីៗទាំងប៉ុន្មានដែលទ្រង់បានឮ នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទុក
ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់អ្នកករណីគុណនូវការដែលនឹងមក។
ទ្រង់នឹងលើកតម្កល់ខ្ញុំ ដុំបិតទ្រង់នឹងទទួលពីរបស់ខ្ញុំ
ហើយនឹងបង្ហាញសច្ចក្តីនោះដល់អ្នកករណីគុណ។ យ៉ូហាន 16:7-14។

នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីលលើយក៍ ព្រះយេស៊ូវមិនបានយោងគ្រប់មកវិញ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់រយៈពេលនៃការពន្យល់នោះទេ ពេលសម្រេចកាលណាអង្គការនោះទេ។
ទ្រង់បានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយបានចាក់បង្ហាញ
ប្រញូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទៅមក។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលត្រូវបានគំរាងថាជាព្រះកំសាន្តចិត្ត មានយោងមកដើម្បីបំភ្លឺការខកចិត្តនោះ។
ទ្រង់បានយោងមក ដើម្បីបង្ហាញពីការកំសាន្តចិត្តដល់អស់អ្នកដែលត្រូវបានផ្ទេររឿង
ប៉ុន្តែតែមានសុច្ឆន្ទៈនៅក្នុងសភាពច្របូកច្របល់
ដោយសារការខកចិត្តពីការទាយទុកមុនមួយដែលបរាជ័យ។

យើងបានចង់អូសបង្ហាញចម្បងហើយថា សាវ័កយ៉ូហាន អសេគោល និងយេរេមា
សុទ្ធតែត្រូវបានបង្ហាញថាមានបរិភោគក្នុងសង្ឃឹរក្នុងក្នុង
ដែលផ្ទុកដោយដូចទឹកយ៉ូននៅក្នុងមាត់។
មានការបំបែកខុសគ្នាដោយចេតនាផ្សេងៗទៀតទាំងបីនោះ
ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានមើលរំលង។

អសេគោលត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្ហាញអំពីអ្នកទាំងឡាយដែលមានបរិភោគសង្ឃឹរក្នុងក្នុង
ហើយត្រូវបានប្រគល់សារមួយឲ្យយកទៅកាន់កុម្មជំនុំក្នុងសាលារបស់ព្រះ។
អសេគោលគំរាងថា សង្ឃឹរក្នុងដែលត្រូវបានបរិភោគនោះគឺជាអត្ថប្រយោជន៍ច្បាញណាមួយ
ដែលបន្តទៅមកត្រូវសម្រេចឲ្យបាន។ គាត់គំរាងឲ្យសារដែលបានប្រទានដល់សក្ការដែល
នាំមកនូវរឿងរស់របស់ព្រះក្នុងអតីតកាល។
សាររបស់គាត់គឺជាអ្វីដែលចង់រកស៊ីដែលបានផ្ទេររឿងរស់ក្នុងអតីតកាលទាំងនោះជាបាច់ៗ
ដែលបានកំណត់ទុកសម្រាប់ភូមិដ៏ធំ។ ក្នុងប្លង់ជំពូករបស់យ៉ូហាន
ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់អត្ថប្រយោជន៍ច្បាញណាមួយដែលបំណងនៃកិច្ចការរបស់អសេគោល។

ចូរចងចាំពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយដល់អ្នកករណីគុណថា
ទាសករមិនធំជាងមុច្ចាស់របស់ខ្លួនទេ។ បើពួកគេបានបង្រៀនខ្ញុំ
ពួកគេនឹងបង្រៀនអ្នកករណីគុណដែរ; បើពួកគេបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
ពួកគេនឹងកាន់តាមពាក្យរបស់អ្នកករណីគុណដែរ។
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងផ្ទេរការទាំងអស់នេះដល់អ្នកករណីគុណ ដោយព្រោះនាមរបស់ខ្ញុំ
ពីព្រោះពួកគេមិនសុគាល់ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមកទេ។ បើខ្ញុំមិនមានមក
ហើយមិនមាននិយាយដល់ពួកគេទេ នោះពួកគេមិនមានហេតុ; ប៉ុន្តែតែឡូននេះ
ពួកគេមានអ្វីមកហែងហែលរបស់ខ្លួនឡើយ។ អ្នកណាដែលស្ម័គ្រចិត្ត
ក៏ស្ម័គ្រចិត្តរៀនរបស់ខ្ញុំដែរ។
បើខ្ញុំមិនមានផ្ទេរកិច្ចការទាំងឡាយនៅកណ្តាលពួកគេ
ដែលគ្មានអ្នកណាម្នាក់ផ្សេងទៀតបានផ្ទេរនោះ នោះពួកគេមិនមានហេតុ;

ប៉ុន្តែតែឡូវនេះ ពួកគេហេតុអ្វីបានជាយើង ហើយមានទាំងអស់ ទាំងខ្មែរ
និងព្រះបិតារបស់ខ្មែរ។ ប៉ុន្តែតែការនេះកើតឡើង
ដើម្បីឲ្យយើងកុំយល់ច្រឡំនូវសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់ពួកគេហេតុអ្វីបានជា
ពួកគេស្នេហាអំពីខ្មែរដោយឥតមូលហេតុ។ ប៉ុន្តែតែការណាមួយព្រះអង្គជំនួយយើងមក
ដល់ខ្មែរនឹងបាត់ព្រះអង្គគមកដល់អ្នករាល់គ្នាពីព្រះបិតា គឺព្រះវិញ្ញាណនៃចេតនាពិត
ដែលយើងចង់ឲ្យព្រះបិតា ព្រះអង្គនឹងផ្តល់បន្ទូលដល់អំពីខ្មែរ។ យ៉ូហាន 15:20-26។

ការងាររបស់អសេគោល ដែលមានចាប់ផ្តើមនៅពេលគាត់បរិភោគក្នុងសៀវភៅ
នោះតំណាងឲ្យការប្រកាសសារមួយដែលនឹងត្រូវបានបដិសេធ
ប៉ុន្តែតែការបដិសេធនោះគឺជាភស្តុតាងថា ពួកគេស្នេហាអំពីព្រះ
ហើយមានបំពេញព័ន្ធនៃពេលវេលាសាកល្បងរបស់ខ្លួនឲ្យពេញលេញហើយ។

ហើយឡែងមានព្រះបន្ទូលមកខ្មែរថា កូនមនុស្សអើយ
យើងបាត់អ្នកទៅកាន់ពួកគេចូលទៅក្នុងអីស្រាអែល គឺទៅកាន់ជាតិមួយដែលបោះបង់
ជាជាតិដែលមានបោះបង់នឹងយើង។ ពួកគេ
នឹងបិតារបស់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាប្រព្រឹត្តកំលាំងទាំងនឹងយើង រហូតដល់ថ្នាក់នៃជេដា។
ដុបិតពួកគេជាកូនចៅដែលមុខក្បាល និងចិត្តតឹងរ៉ឹង។ យើងបាត់អ្នកទៅកាន់ពួកគេ
ហើយអ្នកត្រូវនិយាយទៅពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។
រីឯពួកគេ មិនថាពួកគេនឹងស្តាប់ ឬមិនព្រមស្តាប់ក៏ដោយ
(ដុបិតពួកគេជាកូនចៅស្រស់ស្រាយបោះបង់) គង់តែនឹងដឹងថា
មានហេតុអ្វីបានជាកូនចៅដែលបានបោះបង់ពួកគេ។ អសេគោល 2:3-5។

កិច្ចការរបស់អសេគោលគឺជាសាក្សីបុរាណនឹងប្រជាជននៃចេតនាស្មើគ្នាចាស់
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទមានផ្ទៃក្រហមព្រះសាសន៍យូដាដែលចេះតែជេដាប្រកែក ហើយដូច្នេះ
សាររបស់អសេគោលគឺជាសារព្រះមានចុងក្រោយ
ដែលចង់ប្រជាជននៃចេតនាស្មើគ្នាចាស់ទុកជាចំណង ដូចជាសូមទៅអាក្រក់
ដែលមានកំណត់ទុកសម្រាប់គូលីននៃចេតនាស្មើគ្នា។

«បន្ទាប់មក ខ្មែរមានយើងទៅកាន់បី។ ទេវតាដែលអមដំណើរខ្មែរមាននិយាយថា
"កិច្ចការរបស់គាត់គួរឲ្យក្រោកឡើងឡើយ។
បេសកកម្មរបស់គាត់គួរឲ្យរន្ធត់ណាស់។
គាត់ជាទេវតាដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយស្រស់ស្អាតពេញពីសូមទៅអាក្រក់ ហើយបោះបង់
ឬចង់ស្រស់ស្អាតនោះ សម្រាប់យុលាំងស្មើគ្នាស្នើ។
រឿងទាំងនេះគួរតែប្រុងប្រយ័ត្នលើកំណត់ទុកទាំងមូល ការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងមូល។"»
Early Writings, 118.

កិច្ចការដែលត្រូវបានតំណាងដោយការបរិភោគសៀវភៅតូច
ចាប់ផ្តើមនៅពេលទេវតាមានប្រធានភាពចុះមក
ដោយកាន់សៀវភៅតូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។
នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ទេវតាមួយ នេះមានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 ហើយនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ទេវតាមួយ វាមានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ កាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ
សុទ្ធតែតំណាងឲ្យការសម្រេចនៃព្រះបន្ទូលទំនាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអីស្រាអែល
នៃទេវតាមួយ ឬអីស្រាអែលនៃទេវតាមួយ រៀងៗខ្លួន។ ហេតុនេះហើយមានជា អសោយ
នៅក្នុងដៃពួកមុកាពីរ

នៃពេលវេលាពិពណ៌នាអំពីវិបត្តិនៃកូនៗដែលរស់នៅនិមិត្តសម្រាប់ពួកគេឡើយនៃភា
និងពួកគេឡើយខ្លួន មានបញ្ជាក់ថា ពួកគេឡើយខ្លួន
ដែលជាសត្វដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅនិយមនៃឆ្នាំ 1840
និងអាជីវិទ្យាដែលជាសត្វដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅនៃឆ្នាំ 2001 ក្នុងរូប
«ចងដោយពួកអ្នកហាញជន»។ ពួកអ្នកហាញជនក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ
គឺជាអ្វីស្រដៀង ហើយនៃពេលវេលានិមិត្តសម្រាប់អ្វីស្រដៀងក្នុងរូបនៃឆ្នាំ 1840
និងឆ្នាំ 2001 រាស្ត្រដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅនៃឆ្នាំនោះ
មានបដិសេធព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីអ្វីស្រដៀង
ដូចដែលមានបង្ហាញដោយអ្នកដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅដោយអសេគោល។ នៃទីនោះ
និងនៃពេលវេលា ពួកគេរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅអាក្រក់។ កិច្ចការរបស់អសេគោល
គឺដើម្បីបង្កើន «សំពត់គ្រប» ដែលគ្របហាំង «អំពើហាមរបស់ពួកគេ» ចេញ
ដែលព្រះយេស៊ូវមានគំណាងថា ជាការស្របគ្នា។

បន្ទុកអំពីដែលរស់នៅនិមិត្ត។ ឥឡូវនេះ តើអ្វីកើតមានដល់អ្នក
មានជាអ្នកទាំងមូលឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះទាំងឡាយ?
ឱក្រុងដែលពេញដោយសំឡេងចលាចល ជាក្រុងច្របូកច្របល់ ជាក្រុងរីករាយអើយ!
មនុស្សដែលរស់នៅក្នុងសម្លាប់របស់អ្នក មិនមានស្ថាប័នដោយដាច់
ហើយក៏មិនមានស្ថាប័នក្នុងសង្គមដដែល។
មេដឹកនាំរបស់អ្នកទាំងអស់មានតែចេញជាមួយគ្នា
ពួកគេរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅចាប់ចង; អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅ
ក្នុងប្រទេសចាប់ចងជាមួយគ្នា ទោះបីជាមានតែចេញពីចម្ងាយក៏ដោយ។ អសេគោល 22:1-3។

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយកុមារនោះ [អ៊ីស្រាអែល] ហើយគាត់ក៏ជំនុំឡើង
ហើយរស់នៅក្នុងទីរោងចក្រ និងកុលាយជាអ្នកហាញជន។ លោកុប្បត្តិ 21:20។

នៃទីដែលមានការបរិកសម្បជ័យ នោះប្រជាជននឹងរីករាយ;
ប៉ុន្តែអ្នកដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អ្នកនោះមានពរ។ សូភាសិត 29:18។

យោងតាមបញ្ជាក់គំណាងដល់ពួកអ្នកដែលមានបរិកស្រាវជ្រាវនៅ
នៃពេលវេលាដ៏ខ្ពស់ពួកហែនយាងចុះមក ដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែពួកគេមានជួបប្រទះការខកចិត្តដោយសារការព្យាករណ៍សម្រាប់ឆ្នាំ 1843
ដែលបរាជ័យ។ យោងតាមការណែនាំនៃទំនាយថា តើព្រះមានបន្ទូលមិនពិតឬទេ
សេចក្តីយល់ដឹងនោះគឺជាប់យោងជាមួយហេតុផល ជំពូក 2។

ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើយ៉ាមរបស់ខ្ញុំ ហើយតាំងខ្លួនខ្ញុំនៅលើបំប
ហើយនឹងរង់ចាំមើលថា ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនឹងឆ្ងល់ដូចម្តេច នៃពេលវេលាខ្ញុំរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅ។
ហើយព្រះយេស៊ូវមានឆ្ងល់ដូចម្តេចខ្ញុំ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរសរសេរនិមិត្តនេះ
ហើយផ្ញើឱ្យច្បាស់លាស់នៃលើបន្ទុះកុការ ដើម្បីឱ្យអ្នកដែលរស់នៅ
អាចរត់ទៅបាន។ ដូច្នេះ និមិត្តនេះនៃសម្រាប់ពេលដែលមានកំណត់ទុក
ប៉ុន្តែនៃចុងបញ្ចប់ វានឹងចូលដៃចេញ ហើយមិនកុហកទេ។
ទោះបីវាពន្យារពេលក៏ដោយ ចូររង់ចាំ ពីព្រោះវានឹងមកយ៉ាងពិតប្រាកដ
វាមិនពន្យារពេលឡើយ។ មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសស្មៅស្មៅ
នោះមិនទៀងក្នុងនៃកូនៗខ្លួនឡើយ
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន»។ ហេតុផល ២:១-៤។

យ៉ូហានគួរមានបុរីជានិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់អស់អ្នកដែលមានជួបបុរេទាំងភាពផ្ទុះអមែល
ហែម និងសចេក្នុងខកចិត្តក្នុងជួរចត់ ដោយតំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រទាំងមូលចាប់ពីថ្ងៃទី
១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ រហូតដល់ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។

ហើយខ្ញុំប្រាប់ទៅឯទេវតានោះ ហើយទូលស្តាំគាត់ថា
សូមប្រទានសៀវភៅក្នុងនោះមកខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា ចូរយកវា
ហើយបរិភោគវាទាំងស្រុងចុះ; វានឹងផ្ទុះឲ្យពោះរបស់អ្នកល្អិត
ប៉ុន្តែនៅក្នុងមាត់របស់អ្នក វានឹងផ្ទុះអមែដូចជាទឹកយូម។
ហើយខ្ញុំប្រាប់យកសៀវភៅក្នុងនោះចេញពីដៃទេវតា ហើយបរិភោគវាទាំងស្រុង;
ហើយនៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ វាផ្ទុះអមែដូចជាទឹកយូម។
ប៉ុន្តែកាលណាខ្ញុំប្រាប់បរិភោគវាហើយ ពោះរបស់ខ្ញុំក៏ល្អិត។ វិវរណៈ 10:9, 10។

អសេគោលតំណាងឲ្យកិច្ចការនៃការប្រកាសសារព្វយាករណ៍
ដែលបិទបញ្ចប់លើបុរីជាជនដ៏ស្រស់ស្អាត
ដែលគួរមានចាប់ផ្តើមនៅពេលទេវតាបានចុះមកនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
និងថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

ប៉ុន្តែឯង កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត ចូរស្តាប់អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនឹងឯងចុះ;
កុំឲ្យឯងបោះបង្គោលដូចជាដុំស្រទាប់បោះបង្គោលនោះឡើយ។ ចូរបើកមាត់ឯង
ហើយបរិភោគអ្វីដែលខ្ញុំឲ្យដល់ឯង។ ហើយកាលខ្ញុំមើលទៅ មើល
នោះមានដើម្បីគួរមានផ្សាយមកឯខ្ញុំ; ហើយមើល
នៅក្នុងដៃនោះមានម្សៅសៀវភៅមួយ; ហើយទ្រង់បានលាភានៅមុខខ្ញុំ;
ហើយនៅលើវាមានសចេក្នុងសរសេរទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ;
ហើយនៅក្នុងនោះមានសរសេរអំពីការទូញស្រោក ការយំស្រោក និងរទេនា។
លើសពីនេះទៀត ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត
ចូរបរិភោគអ្វីដែលឯងរកឃើញចុះ; ចូរបរិភោគម្សៅនេះ
ហើយទៅនិយាយដល់រដ្ឋសម្រាប់អស់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏បើកមាត់
ហើយទ្រង់បានផ្ទុះឲ្យបរិភោគម្សៅនោះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា
កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត ចូរឲ្យពោះឯងបរិភោគ ហើយបំពេញពោះរបៀនឯងដោយម្សៅនេះ
ដែលខ្ញុំឲ្យដល់ឯង។ នោះខ្ញុំក៏បរិភោគវា; ហើយនៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ
វាផ្ទុះអមែដូចជាទឹកយូម។ អសេគោល ២:៨-៣:៣។

យេរមាតំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
រហូតដល់មុនការស្រុកនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្របន្តតិច។

ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គួរមានរកឃើញ ហើយទូលបង្គំបានបរិភោគវា;
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានក្លាយជាសចេក្នុងអំណរ និងការរីករាយនៃចិត្តកូនបង្គំ;
ដុំបិតទូលបង្គំគួរមានហៅដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ឱព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះនៃពេលវិវាទទាំងឡាយ។
ទូលបង្គំមិនបានអង្គុយនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្លងឡើយ
ឬរីករាយជាមួយពួកគេឡើយ; ទូលបង្គំបានអង្គុយតែម្នាក់ឯង
ដោយព្រោះព្រះហស្តរបស់ទ្រង់;
ដុំបិតទ្រង់បានបំពេញទូលបង្គំដោយសចេក្នុងក្រវាធ។
ហេតុអ្វីបានជាយើងចាប់របស់ទូលបង្គំស្ថិតស្ថេរជានិច្ច
ហើយប្រសិនបើទូលបង្គំមិនអាចព្យាយាមបាន ជាប្រសិនបើមិនព្រមជាស្រីស្រី?
តើទ្រង់នឹងក្លាយជាដូចអ្នកកុហកម្មនាក់ចំពោះទូលបង្គំឬ

នឹងដូចទឹកដដែលវិងសង្គតប្ប? ដូចនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
បើអ្នកកំរើតឲ្យរួចមក នោះអញនឹងនាំអ្នកត្រឡប់មកវិញ
ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខអញ;
ហើយបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ចោកទាប
នោះអ្នកនឹងមានជាមាត់របស់អញ; ចូរឲ្យពួកគេដែលត្រឡប់មកឯអ្នកវិញចុះ;
តែអ្នកកំរើតឲ្យរួចទៅឯពួកគេឡើយ។
ហើយអញនឹងផ្ទុះចិត្តឲ្យអ្នកចំពោះបុរាណនេះហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវនឹងដឹងមាំ;
ហើយពួកគេនឹងតស៊ូប្រឆាំងនឹងអ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនឈ្នះអ្នកឡើយ;
ដូច្នេះអញនឹងជាមួយនឹងអ្នក ដើម្បីបង្កគ្រោះថ្នាក់អ្នក និងរំលោភអ្នក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ហើយអញនឹងរំលោភអ្នកចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សសាហាវ។
ហើយអញនឹងរំលោភអ្នកចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សសាហាវ។ យេរេមា 15:16-21។

យេរេមា តំណាងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រ និងសាររបស់យើងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។
សារបច្ចុប្បន្នគឺជាសារនៃម្សិកកណ្តាលអធិករ
ដដែលកំពុងត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ជាបន្តបន្ទាប់ នៅចំណុចដដែលស្តាប់របស់ព្រះ
ដដែលត្រូវបានតំណាងដោយយេរេមា បានត្រូវ «បំពេញ» ដោយ «សេចក្តីដឹង» ដោយគិតថា
«ការឈឺចាប់» របស់ពួកគេនឹង «ស្ថិតស្ថេរជាដាច់ខាត» ហើយ «រួស» របស់ពួកគេ
«មិនអាចពុលហាលបាន» ជាប្រសូលមួយដដែលមិនដដែលត្រូវបានពុលហាលឡើយ។
ពួកគេបានឮកែខ្លួនចេញពី «ក្រុមជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្លង»។ ពួកគេមិន «អរសបុហយ»
ទៀតទេ ដូចដដែលពួកគេធ្លាប់បានអរសបុហយកាលពីដំបូង
នៅពេលដដែលពួកគេបានបរិភោគក្នុងសៀវភៅ ហើយវាបានជាការ «អរសបុហយនៃ»
«ចិត្ត» របស់ពួកគេ។

ប៉ុន្តែ មានព្រះបន្ទូលនៃដំបូន្មានសម្រាប់អ្នកដដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះ។
«បុរសនិបបើអ្នកត្រឡប់មកវិញ» ហើយក៏
«បុរសនិបបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់អាក្រក់»
នោះព្រះនឹងត្រឡប់មកឯពួកគេវិញ។ នៅក្នុងភាសាអង់គ្លេស ពាក្យ «will I bring thee
again» ក្នុងបទគម្ពីរនោះ មានន័យថា ព្រះនឹងត្រឡប់មកឯពួកគេវិញ
បុរសនិបបើពួកគេត្រឡប់មកឯទ្រង់។

ដូចនេះ ចូរចូលចំពោះព្រះ។ ចូរទប់ទល់នឹងអាក្រក់
ហើយវានឹងត្រឡប់ចេញពីអ្នករាល់គ្នា។ ចូរខិតចូលជិតព្រះ
ហើយទ្រង់នឹងខិតចូលជិតអ្នករាល់គ្នា។ ឱ អ្នកមានហឫទ័យ
ចូរសម្រាកដល់អ្នករាល់គ្នា; ហើយឱ អ្នកមានចិត្តទុរអើយ
ចូរបរិសុទ្ធជាចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ចូរមានទុក្ខសោក ហើយកាន់ទុក្ខ ហើយយំចុះ;
ចូរឲ្យសំណើចរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រទេសជាជាការកាន់ទុក្ខ
ហើយសេចក្តីអំណររបស់អ្នករាល់គ្នាទៅជាទម្ងន់ចិត្ត។
ចូរបន្ទាបខ្លួននូវចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
ហើយទ្រង់នឹងលើកអ្នករាល់គ្នាឡើង។ យ៉ាកុប ៤:៧-១០។

បុរសនិបបើពួកគេនឹងចូលមកជិតព្រះ នោះទ្រង់នឹងចូលមកជិតពួកគេ។
បុរសនិបបើពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តអវិជ្ជាទាំងនេះ នោះពួកគេនឹង «ឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់»
ហើយពួកគេនឹងកុលាយជា «មាត់» របស់ព្រះ។ លើសពីនេះទៀត ទ្រង់បានបង្កើនយេរេមា
(យើង) ថា ទ្រង់នឹងផ្ទុះចិត្តឲ្យបុរាណនេះរបស់ទ្រង់កុលាយជា «ជញ្ជាំងលង្វើងមាំ»

សម្រាប់ពួក «មនុស្សសម្ភារៈ» ហើយបន្ទាប់មក ពួក «គួរឱ្យភ័យខ្លាច» នឹងនាំសង្គ្រាមមកទៅនឹងអ្នកដទៃដែលគួរមានតំណាងដោយយើងមេ។ ពួក «មនុស្សសម្ភារៈ» គឺជាតំណាងរបស់ដានីយ៍សម្រាប់ព្រហ្មចារីល្ងង់ក្នុងម៉ាថាយ។ ពួក «គួរឱ្យភ័យខ្លាច» តំណាងឱ្យសហភាពប៊ីជនកែសម្រួលប្រព័ន្ធសម័យទំនើប ក្នុងអំឡុងវិបត្តិតុលាការប្រឆាំងអំពើហិង្សា។

សក្ខីភាពរបស់ព្រះយាករីទាំងបី សុទ្ធជាជំនឿយ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងសក្តានុពលនៃមួយ ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយអំពីទិដ្ឋភាពខុសគ្នាបំផុតប្រសិនបើយើងស្រាវជ្រាវក្នុងសក្តានុពលនេះ។ យើងមេតំណាងឱ្យអ្នកទាំងឡាយដែលទើបតែបានជួបនូវការខកចិត្តលើកទីមួយ ប៉ុន្តែមិនទាន់បានទៅដល់សញ្ញាសម្គាល់នៃសម្រេចកំណត់អំពីការរស់នៅឡើយទេ។ នេះគឺជាទីកន្លែងដែលយើងបានស្ថិតនៅតាំងពីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 មក។ សំណួរគឺថា តើយើងនឹងត្រឡប់មកវិញឬទេ? ហើយយើងធ្វើដូច្នេះនោះ យើងនឹង «និយាយ» ជំនួសព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលនោះដែលសហរដ្ឋអាមេរិក «និយាយ» ដូចជានាគ។

បុរេវត្តិសាស្ត្រដែលយើងមេតំណាងឱ្យនោះ គឺជាបុរេវត្តិសាស្ត្របច្ចុប្បន្នរបស់យើង ហើយវាក៏ជាបុរេវត្តិសាស្ត្រដែលគួរមានតំណាងដោយសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗទៀតនៃប្រព័ន្ធនៃការរស់នៅក្នុងផ្ទះលាន់ទាំងប្រាំពីរជនដទៃ។ វាក៏ជាបុរេវត្តិសាស្ត្រដែលបទគម្ពីរនៃក្នុងយ៉ូហានគួរមានដាក់ទុកជាលក្ខណៈព្រះយាករណ៍ ផងដែរ ដូចជាការសង្កេតឆ្លងកាត់នៃពួកទាំងបួននៃក្នុងយ៉ូហាន គឺអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការល្អដល់មេម៉ាយ ដល់កំពុងសួរថា តើគាត់បានជឿសច្ចេកុម្មុយនីស្តឬទេ? ហើយថា តើសារដែលមានរសជាតិដូចម្តេចខ្លាំងនោះ តាមពិតជាទីកន្លែងនៃខកខានឬទេ?

ហេតុនេះហើយ យើងមេ តំណាងឱ្យបុរេវត្តិសាស្ត្រចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ តទៅ ដល់ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ ដល់ជាពេលវេលាដែលពេលវេលាចាប់ផ្តើម ដូចដែលមានតំណាងដោយពេលវេលានិមិត្តរូបបីថ្ងៃក្នុងកន្លែងបន្ទាប់ពីនោះ។ នៅពេលខ្ញុំនិយាយថា «និមិត្តរូប» ខ្ញុំមិនកំពុងសំដៅទៅលើការព្រះយាករណ៍អំពីពេលវេលាទេ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយថា ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ គឺជាពេលវេលាសាកសួរទាំងពីរ គឺព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្រះយាករណ៍ គួរមានសម្រាប់ ហើយសាកសួររបស់ពួកគេគួរមានទុកចោលនៅតាមផ្លូវអស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងកន្លែង នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១។

ហើយយើងនឹងប្រទានអំណាចដល់សាកសួរទាំងពីររបស់យើង ហើយពួកគេនឹងថ្កុលនូវនាយអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ ដោយសុល្យោកពាក់សំពត់កាន់ទុកខ្មៅ។ អ្នកទាំងនេះគឺជាដើមអូរទាំងពីរ និងជើងចង្កៀងទាំងពីរ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះនៃនៃនី។ ហើយបើអ្នកណាចង់ធ្វើទុកខ្មៅដល់ពួកគេ នោះមានភូមិវង់ចេញពីមាត់របស់ពួកគេ ហើយលេបបំផ្លាញសក្ខីភាពរបស់ពួកគេចោល។ ហើយបើអ្នកណាចង់ធ្វើទុកខ្មៅដល់ពួកគេ គេត្រូវស្លាប់ដោយរបៀបនេះ។ អ្នកទាំងនេះមានអំណាចបិទមេ មិនឱ្យមានភូមិវង់ចេញពីមាត់នៅក្នុងថ្ងៃនៃការថ្កុលនូវនាយរបស់ពួកគេឡើយ។ ហើយមានអំណាចលើទីកន្លែងឡាយ ដើម្បីបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃវិវរណៈ

ហើយវាយផែនទីដោយគ្រោះកាច់ទាំងអស់ តាមដំណើរការចង្អុល។
ហើយកាលណាពួកគេបានបញ្ចប់ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេហើយ
នោះសត្រូវសាហាវដដែលៗនឹងមកពីអណ្តូងផ្សេងៗទៀតហត់ នឹងផ្សេងៗស្មុគស្មាញនឹងពួកគេ
ហើយនឹងឈ្នះលើពួកគេ និងសម្លាប់ពួកគេ។
ហើយសាកសពរបស់ពួកគេនឹងដកចេញតាមផ្លូវនៃទីក្រុងធំ ដល់ខាងវិញ្ញាណហៅថា
សូដុម និងអស៊ីរុទ្ធ ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ពចាស់របស់យើងក៏ត្រូវបានដាក់ដែរ។
ហើយពួកមនុស្សស្រីក្នុងបណ្តាជន ពូជពង្ស ភាសា និងបុរាណជាតិទាំងឡាយ
នឹងមើលសាកសពរបស់ពួកគេអស់បីថ្ងៃកន្លះ
ហើយនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យយកសាកសពរបស់ពួកគេទៅបញ្ចុះក្នុងផ្សារឡើយ។
ហើយអស់អ្នកដទៃដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងរីករាយសប្បាយចំពោះពួកគេ
ហើយនឹងជប់លៀង និងផ្សាយអំណោយទៅវិញទៅមក
ដូចជាពុទ្ធការីទាំងពីរនេះបានផ្សព្វផ្សាយដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី។ វិវរណៈ
១១:៣-១០។

សាកស៊ីដដែលបានបង្ហាញតាមរយៈសុចានភាពរបស់យេស៊ូ ដូច្នេះគេបានដាក់វាដោយការខកចិត្ត
ប៉ុន្តែមុនសម្រេចបានកាលណាអន្តរាគមន៍ យេស៊ូត្រូវតែរងការបំប្លែង
មុនពេលគាត់អាចក្លាយជាសំឡេងនៃសារសម្រេចបានកាលណាអន្តរាគមន៍។
នេះជាសុចានភាពរបស់យើងនៅសព្វថ្ងៃ។
នេះក៏ជាបរិបទបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃពួកទាំងបួនក្នុងយ៉ូហានដែលយើងកំពុងពិចារណា ហើយ
ក៏ជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃគ្រូបង្រៀនតំណាងដោយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៅក្នុងផ្សារ
និងទាំងបុរាណវិទ្យាផងដែរ។

ហើយនិងពិចារណាពន្យល់នៃទំនាក់ទំនង «ព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកកម្មសាស្ត្រចិត្ត»
នៅក្នុងសក្តិខ្លឹមសារបួនជំពូករបស់យ៉ូហាន
យើងនឹងឃើញសក្តិខ្លឹមសារបួនបទទទួលបានសុភាពថា និទាននោះស្ថិតនៅចុងទី 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ការខកចិត្ត និងគុណពន្យារពេល
សារនៃការស្រុតចេញពីកំណត់កាលអន្តរាគមន៍នៃគ្រូបង្រៀនប្រើកត្តា
ហើយនិងការមកដល់នៃការជំនុំជម្រះអំពីច្បាប់ថ្មីនៃអំណាច។ ជំពូកទាំងនោះកំពុងស្ថាប
នាលើចំណាត់ការសម្រាប់នាយកប្រឹក្សាសាស្ត្រនៃប្រទេសលាក់កំហាំង។

បុរសនិយាយយើងត្រូវផ្សព្វផ្សាយឱ្យស្របរបស់ព្រះក្នុងវិបត្តិដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
នោះការងាររបស់យើងឥឡូវនេះគឺត្រូវ «ដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ចោកទាប»
ឬដូចយ៉ាកុបបានកំណត់អត្ថបទវិញ្ញាណការងារដូចគ្នានេះថា យើងត្រូវ «សម្អាត»
«ដល់អ្នករាល់គ្នា អ្នកមានហាបអើយ; ហើយបរិសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា
អ្នកមានចិត្តពីរ។ ចូរដកខ្ពង់ខ្ពស់ ចូរយំសោក ហើយចូរយំចេញទឹកភ្នែក;
ចូរឱ្យសំណើចរបស់អ្នករាល់គ្នាប្តូរទៅជាការសោកសៅ
ហើយសច្ចៈក៏អំណររបស់អ្នករាល់គ្នាប្តូរទៅជាទម្ងន់ចិត្ត។
ចូរបន្ទាបខ្លួននូវចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ពចាស់
ហើយទ្រង់នឹងលើកអ្នករាល់គ្នាឡើង»
ឱ្យផ្សព្វផ្សាយដល់សព្វញ្ញាមួយក្នុងអនាគតដ៏ជិតបំផុត។

ហើយទ្រង់នឹងលើកតាំងទង់សញ្ញាមួយសម្រាប់បណ្តាជាតិទាំងឡាយ
ហើយនឹងប្រមូលពួកអ្នករស់នៅលើផែនដីត្រូវបានបណ្តេញចេញ
ហើយប្រមូលពួកយូដាដែលខ្វាក់ខ្វាយពីផ្សេងទាំងបួនផែនដីមកជាមួយគ្នា។

អសោយ 11:12។

យើងនឹងបញ្ចប់ការពិចារណាអំពីជំពូកទាំងបួននេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទាប់។